

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. június 9.
Évközi 10. vasárnap

Hatalom a halál felett

Az evangéliumokban három olyan esettel találkozunk, amikor Jézus halottat támaszt fel. Oly jelentős események ezek, hogy ha többször is tett volna ilyet az Úr, mindenképpen megőrizte volna az apostoli igehirdetés és bekerült volna az evangéliumba.

E három eset a következő: feltámasztja a Naím városában lakó özvegyasszony fiát, amiről a mai vasárnap evangéliuma szól, továbbá Jairusnak a zsinagóga elöljárójának tizenkét éves lányát és Lázárt, aki a barátja volt. Mindhárom esetben a földi életre hívja vissza őket, földi életüket hosszabbítja meg az Úr, ezért ezek az esetek különböznek Krisztus feltámadásától, aki az örök életre támad fel. Ők még néhány évig élhetnek, majd meghalnak, de Krisztus nem hal meg többé feltámadását követően.

Nézzük a mai történetet! Özvegyről van szó, aki férjét már korábban elvesztette, s most egyetlen fiától kell végső búcsút vennie, akinek gondoskodó szeretetére számíthatott volna idős korában. Fiával együtt reményét is elvesztette. Ekkor érkezik az életet adó Jézus, aki feltámasztja a fiút s visszaadja

őt anyjának. Mi indíthatta Jézust a különleges cselekedetre? Az evangélista megjegyzi, hogy amikor Jézus meglátta az özvegyet, „megesett rajta a szíve” (Lk 7,13). Úgy tűnik, hogy a gyászoló édesanya iránti szánalom, sajnálat indítja Jézust arra, hogy csodát tegyen. De ha csupán megsajnálta volna az özvegyet, akkor talán megelégedett volna azzal, hogy vigasztaló szavakat mond neki. A mi Urunk azonban nem beszélni akar ebben a helyzetben, hanem cselekedni. Olyat tesz, amivel isteni erejét mutatja meg. És talán ez a jelentősebb indíték számára. Meg akarja mutatni, hogy hatalma van a halál felett.

Lukács evangélista érdekesen fogalmazza meg Jézus találkozását a gyászoló családdal. Jézus a városba tart kíséretével, tanítványaival. Eközben a városból kifelé tart a gyászoló nép, hozzák a halott fiút. Az élet és a halál találkozik itt. Jézust ugyan senki nem kéri, ő mégis azonnal cselekszik. Megállítja a menetet, s ez az a pont, amikor fordulatot vesz az esemény. Olyan történik, amire senki nem számít. Már mindenki beletörődött a fiú elvesztésébe, anyja sem lát semmi reményt. De az Úr ekkor is képes változtatni a sorsszerűnek tűnő történeten. Ő képes új életet adni az embernek.

A hír elterjedt

Lukács evangélista azzal zárja a Naími ifjú feltámasztásának történetét, hogy Jézus tettének híre elterjedt az egész környéken (vö. Lk 7,17).

Teszek-e valamit azért, hogy Krisztus feltámadásának húsvéti örömhíre terjedjen? Hiszek-e Krisztusban, az élet Urában? Hirdetem-e, hogy Isten hatalma erősebb a halálnál? Hiszem-e, hogy Isten engem is feltámaszt és a mennyben örökké élek? Megvallom-e hitemet a feltámadásról azok előtt, akik nem hisznek, de él bennük a halhatatlanság utáni vágy? Hiszem-e, hogy a halálból feltámadt és örökké élő Krisztus a végső napon engem és minden embert feltámaszt az örök életre? Hiszem-e, hogy ha Krisztussal halok meg, vele élni is fogok?

Hozzá térünk

Urunk, Jézus Krisztus! Te vagy élet és a halál Ura!

Miként egykor a Naími ifjú feltámasztásának híre elterjedt az egész környéken, úgy napjainkban nekünk, keresztényeknek kell a feltámadás hirdetőivé válnunk. Feltámadásod örömhírét akarjuk elvinni minden emberhez, főként azokhoz, akik nem találják életük értelmét.

Segíts minket, hogy hiteles tanúságot tegyünk rólad, aki az élet szerzője és az örök élet ajándékozója vagy! Hiszünk, hogy Istentől kaptuk életünket és halálunk után hozzá térünk vissza a feltámadás által.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 10.
vasárnap

1Kír 17,17-24
Gal 1,11-19
Lk 7,11-17

Hétfő

2Kor 1,1-7
Mt 5,1-12

Kedd, Szent

Barnabás apostol
ApCsel 11,21b-26;
13,1-3
Mt 10,7-13

Szerda

2Kor 3,4-11
Mt 5,17-19

Csütörtök

2Kor 3,15-4,1
Mt 5,20-26

Péntek

2Kor 4,7-15
Mt 5,27-32

Szombat

2Kor 5,14-21
Mt 5,33-37

Évközi 11.
vasárnap

2Sám 12,7-10-13
Gal 2,16.19-21
Lk 7,36-8,3